

Til hr. Bjørn Elmquist omkring renteudgifterne: Nej, jeg beskyldte ikke den nuværende regering for at have skabt gælden. Det er vi helt enige om. Den er oparbejdet over alt for mange år, og den er oparbejdet i år med lavkonjunktur.

Det, jeg opfordrede til, var, at man benyttede højkonjunktoren til at få nedbragt statens underskud hurtigere, end det er forudsat i regeringens planer efter 1995. Jeg håber, at vi kan få nogle signaler om, at det vil man være villig til. Det er også det, der er anbefalet fra vismændenes side.

Til sidst omkring forsvaret: Nej, hr. Bjørn Elmquist, det gør vi ikke, for vi regnede med og regner fortsat med, at de 690 mio. kr. er ført tilbage til forsvaret og vil blive frigjort ved hjælp af aktstykker, efterhånden som tingene føres frem.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil godt her benytte lejligheden til at minde fru Anne Birgitte Lundholt om, at Danmark netop er blevet rost for sin økologiske skattereform.

Som Delors har gjort opmærksom på i sin hvidbog om vækst og beskæftigelse, er der behov for en helt ny samfundsmodel, hvis det skal lykkes at løse vor tids største problemer: miljøproblemerne og arbejdsløshedsproblemerne.

Det er jo vanvittigt at overbeskatte arbejdskraften, som er en miljøvenlig og fornyende ressource, og samtidig underbeskatte de knappe ressourcer. Det er den udvikling, vi skal have vendt, siges det i hvidbogen, og det er netop det, Danmark har taget hul på, og som vi roses for, ved at nedsætte skatten på arbejde og øge skatten på forurenende ressourcer.

Dermed fremmer vi en udvikling af en produktion, som er mere arbejdskraftintensiv og mere skånsom i forhold til miljøet. Den udvikling skal vi fortsætte med de grønne afgifter på erhvervslivet. Vi skal sænke afgiften på arbejdsindkomst og øge afgiften på f.eks. CO₂.

Det er netop indholdet i det udspil til grønne afgifter, som er blevet præsenteret, et udspil, som ikke – således som fru Anne Birgitte Lundholt hævder – lægger gift ud for erhvervslivet, men som tværtimod bidrager til udviklingen af et erhvervsliv, som er baseret på levende energi og godt råstof mellem ørerne snarere end fossil energi og forureningsstung produktion.

Samtidig vil jeg godt minde fru Anne Birgitte Lundholt om, at det var en konservativ miljøminister, som var først til at præsentere en grøn af-

gift. Var hr. Per Stig Møller og den daværende regering blevet siddende en måned mere, havde vi i dag haft en pesticidafgift. Hvor er det ærgerligt at konstatere, at progressivitet kan vendes til dyb konservatisme, blot fordi man kommer i opposition.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Tak til fru Anne Birgitte Lundholt for hendes klare konstatering af, at der altså ikke nu og her er nogen nødlidende poster på forsvaret. Det forstod jeg var resultatet af det.

Jeg forstod også, at der skal udarbejdes aktstykker til Finansudvalget, såfremt noget sådant måtte opstå, men der er altså i øjeblikket ikke hos Det Konservative Folkeparti en evne eller en viden, der gør, at man kan udpege sådanne nødlidende poster allerede nu.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Først kort til hr. Bjørn Elmquist: Det kan vi jo fortsætte med i mange timer. Det er selvfølgelig, fordi vi forudsætter, at de 690 mio. kr. er til stede.

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen vil jeg godt sige, at jeg er ked af, at fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke lyttede efter, hvad det rent faktisk var, jeg sagde, men tilsyneladende havde forberedt sig på, hvad fru Elsebeth Gerner Nielsen troede jeg ville sige.

Så jeg kan sige, at hvis vi tager fat i den internationale vinkel, nemlig Delorsrapporten, så drejer den sig jo netop om det, som Det Konservative Folkeparti også har påpeget: Forurening er grænseoverskridende, og bl.a. energiafgifter bør indføres på europæisk plan. Det Konservative Folkeparti er tilhænger af grønne afgifter under forudsætning af, at vi som minimum indfører dem på EF-plan, og at vi samtidig laver nogle internationale aftaler, således at vi ikke bare eksporterer arbejdspladserne.

Det var den debat, vi havde omkring CO₂-afgiften i sin tid, da fru Elsebeth Gerner Niensens forgænger i kredsen sammen med to andre partier her i Folketinget kørte et sololøb til stor skade for dansk erhvervsliv. Det har intet at gøre med selve det at indføre grønne afgifter eller det at have en miljøholdning.

Så har jeg også i min tale lagt stor vægt på, at det, jeg bad regeringen om at tænke sig om med, ikke var en diskussion om grønne afgifter. Den kan vi altid tage. Vi har nogle diskussioner om,